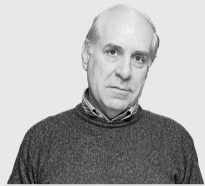

Comencem els comentaris setmanals d'avui parlant del temps. I no com a recurs per falta d'altres temes sinó per deixar constància de l'extraordinària dificultat de fer previsions exactes de com es pot comportar la meteorologia en un moment determinat i en situacions concretes. I, evidentment, també per tenir en compte la perillositat que els fenòmens atmosfèrics desfermats poden representar en circumstàncies especials i poc previsibles. Per desgràcia n'hi ha hagut un cas ben greu i ben a prop: al País Valencià. Segons la informació que arribava dimecres a mig matí, en aquell moment ja s'havia constatat un balanç insòlitàment tràgic: com a mínim més de 50 persones mortes a causa del temporal d'aquest dimarts. Una autèntica tragèdia d'una magnitud tan poc habitual que caldria considerar si s'ha d'atribuir únicament a causes del tot fortuïtes i imprevisibles o bé si amb les mesures adequades es podria intentar d'evitar de cara al futur. I és que, evidentment, ningú no pot garantir que una altra "dana" –el fenomen meteorològic causant del desastre– es pugui tornar a presentar ben aviat.

Les eleccions als EUA de dimarts de la setmana que ve, 5 de novembre, continuen sense tenir un resultat gens clar. Els pronòstics i comentaris que es publiquen, reflectint allò que els mitjans de comunicació americans estan

Pluja, eleccions i economia

EL CROQUIS
JOSEP CAMPRUBÍ

explicant, no ofereixen cap panorama que es pugui considerar gens definitiu. Més aviat mostren una opinió pública del tot dividida, de manera que caldrà esperar els resultats reals de les votacions de dimarts que ve per veure si Donald Trump recuperarà altra vegada la presidència o bé si la candidata del partit demòcrata Kamala Harris serà la nova presidenta durant els pròxims quatre anys. Evidentment, són dos escenaris ben diferents. Una derrota de Harris representaria la continuïtat dels plantejaments clarament conservadors, i fins i tot reaccionaris de Trump, amb el mateix menyspreu que fins ara ha demostrat

per tot allò que no s'identifiqui amb les seves posicions immobiliàries. Caldria esperar que un país capdavanter en tants altres aspectes com els EUA hauria de ser –ho també en el manteniment– o més aviat en la instauració– d'un escenari polític avançat i progressista.

Una notícia d'aquesta setmana que no ha deixat de sorprendre és que Volkswagen, la gran empresa automobilística prou ben reconeguda, planeja tancar tres de les seves fàbriques a Alemanya, un fet que comportarà prescindir de «desenes de milers de persones» segons la mateixa informació. La causa d'unes decisions tan dràstiques és la reducció de la venda de cotxes, la lentitud de la introducció dels cotxes elèctrics i la forta competència dels vehicles de procedència estrangera, sobretot de la Xina. I tot això coincideix en uns moments en què l'economia alemanya globalment també ha afluïtat el seu ritme, de manera que els especialistes en la matèria pronostiquen que aviat es constatarà que ha entrat en recessió. Si aquest fet es confirma, com influirà en el conjunt de l'economia europea? És segur que d'alguna manera o altra se'n notaran les conseqüències i que l'alentiment en la venda de vehicles es farà visible arreu. I especialment a Catalunya perquè el sector de l'autonomia té un pes important en l'activitat industrial del nostre país. ■

CARTES

POLÍTICA

La política del desgovern

Faustí Campos García
MANRESA

L'oratoría en el discurs dels nostres polítics, d'un temps ací, s'està convertint en un llistat embrutadís i s'escriu amb paraules tan malsonants com prevaricació de jutges o fiscals, corrompre les lleis, traïr la confiança en la justícia i la jurisprudència, xantatges amb notícies falses que són un frau per l'electorat de dretes, centres i esquerres.

La gent veu i observa amb indignitat, com els servidors públics incompleixen, dia rere dia, la norma hipocràtica del veritable polític, dedicar els seus esforços en governar pel seu país i no assistir als plens per veure qui comença la bronca que tendirà a enquistar-se una nova vegada. S'afirma que el partit PSE, que gaudeix del poder, les fa molt grosses i en una defensa numantina contestarien

amb la dita clàssica: «i tú más». La dreta d'Aliança Popular menys entestada a fer caure el legítim govern amb majoria parlamentària no traïa al seu electorat, amb la creació de notícies fraudulentament esteses a tort i a dret, pensant que els homes i dones del PP, hem deixat de ser crítics amb el nostre partit.

Només ens macava la presència del gran assessor Miquel Àngel Rodríguez, home de confiança d'Isabel Díaz Ayuso, presidenta madrilenya amb un nuvi que va cometre frau fiscal en no declarar una part important de la finca on cohabita amb l'Ayuso. Mira per on ha servit estar ben assessorada per Miguel Àngel Rodríguez, qui aprofitaria per defensar fins i tot al nuvi de la presidenta madrilenya. El defraudador va reconèixer la seva culpabilitat davant la fiscalia. García Ortiz, fiscal superior de justícia, va donar ordres que es fes saber per la defensa de l'actuació de la fiscalia, això va ser el detonant que Ayuso i Rodríguez denunciaren al fiscal per revelació de secrets. Jo vull un Miquel Àngel que m'assessori com pagar menys impostos. ■

INCIVISME

Ratllades pels camins de Camps

Robert Lafoz Ferràs
MANRESA

Els dimecres 16 i 23 d'octubre vaig deixar aparcat el cotxe a una pista ampla al GR3, una mica per sobre de Camps (terme de Fonollosa). Els dos dies em van ratllar el cotxe per la part de davant i a més van robar-me el marc que envolta un far anti-boira.

El segon dimecres hi vaig tornar perquè no creia que l'haguessin vandalitzat allà, però estava equivocat i malauradament vaig confirmar-ho. No hi ha cap rètol de prohibit passar o aparcar enlloc. He posat una denúncia als Mossos, però voldria saber si hi ha més afectats per casos similars. Si fos així agrairia que es posin en contacte amb mi en aquest mail: afectats-ratllades@gmail.com ■

La bretxa digital a la nostra ciutat

TRIBUNA

LAURA ESCAMILLA

Ningú pot negar que vivim en l'era de la informació, on Internet i les noves tecnologies, han esdevingut eines essencials en el desenvolupament personal, social i econòmic.

No obstant, el cert és, que no tots tenen accés a aquestes eines, en igualtat de condicions. Aquesta desigualtat en l'accés i ús de les tecnologies, coneguda com a «bretxa salarial», és una realitat que, malauradament, afecta a moltes més persones de les creiem, en el nostre entorn més proper, creant una profunda fractura social, que ens interpel·la a tots.

Però, qui són realment els «desconnectats» en la nostra comunitat? Doncs bé, en aquest context, trobaríem a les persones grans que no saben o no poden adaptar-se a la irrupció del canvi tecnològic, per manca de coneixement o, simplement per manca de recursos; les famílies vulnerables, per manca de connectivitat i manca de recursos econòmics per fer front a l'adquisició d'aparells tecnològics com un ordinador o bé, totes aquelles persones que presenten certa discapacitat i s'enfronten diàriament amb barreres d'accessibilitat.

Tanmateix, aquesta bretxa digital també afectaria a aquell col·lectiu que resideix en zones rurals amb infraestructures deficientes, minories ètniques o persones que presenten un baix nivell educatiu, sense disposar de les habilitats digitals necessàries.

Les conseqüències d'aquesta desconexió són diverses i, algunes d'elles, fins i tot, alarmants. La dificultat per accedir a la informació es tradueix en una manca de coneixement, per poder entendre i prendre decisions, d'una forma conscient i sota una base informativa prèvia, en assumptes tant crucials com la salut, l'educació o l'ocupació.

La possibilitat de poder realitzar tràmits online, tant bàsics i essencials per a tots, per a molts dels afectats per la bretxa digital, es converteix en una tasca impossible d'assolir i, per tant, d'impossible accés i participació, en el conjunt de serveis públics comunitaris.

Des d'aquí convido a la reflexió en aquest tema, doncs cal una implicació tant, des de les institucions públiques com les privades i societat civil, per tal de promoure la inclusió digital, a través de mecanismes o polítiques que puguin garantir aquest accés universal, posant atenció a les zones i col·lectius, d'especial vulnerabilitat, on la formació és clau en tot aquest procés.

La formació en competències digitals ha de ser una prioritat, tant en l'entorn educatiu adreçat als infants com als adults, a través de programes de formació específics, que permetin adquirir les habilitats necessàries per a la correcta utilització de les noves tecnologies, de forma segura i eficaç.

S'ha d'assumir que encara es produeix aquesta bretxa digital i cal un lideratge per part de les Administracions Públiques en permetre certa adaptació i alternatives plausibles, per a qui encara no ha pogut gaudir de les avantatges de la era digital en la que ens movem. ■

Laura Escamilla és advocada especialitzada en dret corporatiu i tecnològic